

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 204

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 11, dimecres 13 de març de 2019

Presidència de l'l. Sr. Jean Castel Sucarrat

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Proposta de resolució sobre la defensa de les institucions democràtiques enfront de l'extrema dreta 250-00547/12	4
Proposta de resolució sobre l'ús indegut dels símbols de la Generalitat 250-00602/12	11
Proposta de resolució sobre la celebració del vuitantè aniversari de la Retirada 250-00604/12	14
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència, sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià 354-00097/12	20
Sol·licitud de compareixença de la secretària general de la Presidència perquè informi sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià 356-00363/12	21
Sol·licitud de compareixença de Ricard Calvo perquè informi sobre les indicàries irregularitats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en la contractació pública que va esmentar l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies en la Comissió d'Afers Socials i Famílies el 19 de juliol de 2017 356-00324/12	21

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 11 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Jean Castel Sucarrat, acompanyat de la vicepresidenta en funcions, Imma Gallardo Barceló, i del secretari, Bernat Solé i Barril. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridaó i Martín.

Hi són presents els diputats Matías Alonso Ruiz, Ignacio Martín Blanco, David Mejía Ayra, Sonia Sierra Infante i Laura Vílchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Teresa Pallarès Piqué, Josep Riera i Font i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Anna Caula i Paretas, Jenn Díaz Ruiz, Najat Driouech Ben Moussa i Ernest Maragall i Mira, pel G. P. Republicà; Marta Moreta Rovira i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a pal·liar la manca de socorristes en platges i piscines públiques (tram. 250-00263/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 118, 81; esmenes: BOPC 156, 6).

2. Proposta de resolució sobre la participació catalana a la European Social Survey i sobre la defensa d'una ciència social independent sense coaccions polítiques ni jurídiques (tram. 250-00544/12). Grup Parlamentari Republicà, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 231, 94; esmenes: BOPC 264, 9).

3. Proposta de resolució sobre la defensa de les institucions democràtiques enfront de l'extrema dreta (tram. 250-00547/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 231, 98; esmenes: BOPC 264, 10).

4. Proposta de resolució sobre l'ús indegut dels símbols de la Generalitat (tram. 250-00602/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 244, 63).

5. Proposta de resolució sobre la celebració del vuitantè aniversari de la Retirada (tram. 250-00604/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 244, 65; esmenes: BOPC 275, 8).

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià (tram. 354-00097/12). Matías Alonso Ruiz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sol·licitud de compareixença de Ricard Calvo davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les indicàries irregularitats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en la contractació pública que va esmentar l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies en la Comissió d'Afers Socials i Famílies el 19 de juliol de 2017 (tram. 356-00324/12). Laura Vílchez Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de la secretària general de la Presidència davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià (tram. 356-00363/12). Matías Alonso Ruiz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Iniciem la Comissió d'Afers Institucionals, en data tretze de març de 2019.

Algun dels grups, en primer lloc, vol presentar alguna substitució? (*Pausa.*)

Ferran Pedret i Santos

La substitució habitual, però..., la diputada Marta Moreta substitueix el diputat Miquel Iceta.

El president

Molt bé. (*Remor de veus.*) Junts per Catalunya ja ens l'ha presentat per escrit. Alguna altra? Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Sí, la senyora Laura Vílchez substitueix la senyora Inés Arrimadas; el senyor David Mejía substitueix el senyor Dimas, i falta encara una tercera substitució, que segurament serà el senyor Matías Alonso.

El president

El diputat Dimas Gragera. (*Veus de fons.*) Senyora Caula...

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. La diputada Jenn Díaz substitueix l'Adriana Delgado, i la diputada Najat, que ara s'incorporarà, substitueix el diputat Sabrià, i el diputat Ernest Maragall substitueix el diputat Jové.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Passaríem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre... (*Veus de fons.*) Per què em demana la paraula, senyora Caula?

Anna Caula i Paretas

Per demanar una alteració de l'ordre del dia. Crec que s'ha parlat amb els diferents grups, i per part del nostre grup, sollicitaríem posposar el punt número 2 per a la propera comissió. Perquè constés formalment.

El president

El número 2?

Anna Caula i Paretas

Sí, la proposta de resolució sobre la participació catalana...

El president

Bé, la deixariem sobre la Mesa, també, entenc. Passaríem al... (*Laura Vílchez Sánchez demana per parlar.*) Senyora Vílchez...

Laura Vílchez Sánchez

Sí, pel mateix, per fer constar que posposem la Proposta de resolució del punt número 1 de l'ordre del dia.

El president

Molt bé. (*Veus de fons. Pausa.*) Bé, doncs, el punt 1 i el punt 2, s'han deixat sobre la Mesa...

Proposta de resolució sobre la defensa de les institucions democràtiques enfront de l'extrema dreta

250-00547/12

Passaríem, doncs, al punt 3 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la defensa de les institucions democràtiques enfront de l'extrema dreta, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Perdoni, perdoni president, és el que tenen les transaccions a darrera hora... Bé, doncs, el nostre grup parlamentari va proposar aquest text, per sotmetre'l a consideració de la comissió, atès que no és pas un fenomen nou, però d'uns anys ençà, hi ha un augment del suport popular a posicions polítiques, i també electoralment a formacions polítiques, que defensen un determinat ideari, que, en molts casos, és incompatible amb la concepció de les societats democràtiques obertes i pluralistes, que afortunadament la immensa majoria de les formacions polítiques al nostre entorn, a Europa almenys, defensen i que han aconseguit, entre totes, bastir després de la segona postguerra mundial.

Ens preocupa enormement que sovint, un moviment de replegament identitari, d'identificació de l'altre com una amenaça, com l'adversari, com enemic, fins i tot, acaba produint discursos polítics d'odi, d'incitació a l'odi, de xenofòbia, de racisme. Hem vist com s'han incrementat a tot Europa, i nosaltres no en som una excepció, però hi ha hagut casos molt flagrants, a Centreeuropa i a Itàlia, d'antigitanisme, contra el poble rom i sinti. Hem vist un increment notable dels actes antisemites; fa poc sortia un estudi que advertia d'un increment del 74 per cent dels actes antisemites a França. I hem vist també créixer la islamofòbia, per no parlar de com hem vist també créixer actituds xenòfobes i racistes a tot Europa, no? Des dels assalts incendiàries a cases de refugiats a Alemanya, fins a, més darrerament i més recentment, alguns incidents, que certament han de preocupar molt, a casa nostra mateix.

El cert és que l'extrema dreta, les forces reaccionàries en el sentit més estrictament antidemocràtic, estan vivint un relatiu auge des de fa uns anys, i en les darreres eleccions al Parlament andalús, hem vist com una formació, que encarna algunes d'aquestes qüestions, que a nosaltres ens preocupen enormement, ha aconseguit per primer cop, des de fa molts anys, obtenir una representació parlamentària per posicions d'extrema dreta, obertament homòfobes, masclistes, xenòfobes, etcètera. I penso que cal una reacció contundent, del conjunt de forces polítiques democràtiques, de les institucions democràtiques, per prevenir l'eclosió de l'ou de la serp en aquesta imatge que ha estat tan sovint repetida.

El cert és que ja no podem parlar que això sigui una amenaça en el futur més immediat, sinó que és ja una realitat ben present als nostres barris i a les nostres ciutats, i cal un esforç no tant per estigmatitzar les persones que en un moment determinat –i jo crec que sense que puguem convenir que tinguin raó– han cregut que aquí poden trobar alguna mena de sortida o de resposta política, sinó per combatre els arguments, els pseudoarguments també, les idees falses, les fallàcies, els prejudicis, que sovint es presenten en forma, diguem-ne, molt moderna pel que fa als formats, però que són idees antiquíssimes, no?, de prevenció respecte a l'altre, al diferent, al que no encaixa amb el paradigma de normalitat o de ser un dels nostres, que sempre queda patrimonialitzat per algú que dicta quin és el cànon del que és ser un autèntic ics, eh? –hongarès, un autèntic polonès, un autèntic espanyol, un autèntic català.

Per tant, nosaltres presentem aquesta proposta de resolució amb l'esperança que pugui concitar un ampli suport, i que tots i totes plegades ens posem a combatre aquestes idees, que amenacen de retrotraure'ns a temps passats, als quals ningú vol tornar.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, als grups parlamentaris que han presentat esmenes. I, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Teresa Pallarès.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Senyor Pedret, des de Junts per Catalunya, evidentment, no podem..., o sigui, hem d'estar d'acord sí o sí

amb aquest plantejament. És un tema que ens preocupa, jo crec que és un tema que ens ha de preocupar a tots aquells grups parlamentaris i partits polítics que d'alguna forma tenim una visió àmpliament democràtica i que, per tant, ens hem de posar en la línia de combatre aquells grups que moltes vegades han començat com a moviments socials i, finalment, aprofitant la legitimitat dels espais i dels entorns democràtics, han pogut accedir a tindre una representació política.

Per tant, ens toca seguir fent... Havíem entrat una petita esmena, una correcció, en la que nosaltres hi diem que..., nosaltres pensem que s'ha de «continuar fent» aquesta feina, és una feina que, a partir d'ara –i en aquest espai a nivell europeu, però també a nivell mundial–, ens toca vetllar-ho encara molt més des de tots els partits i d'aquells també que tenen, diguem-ne, obligacions de Govern, no? Per la nostra banda, dir-li que, a part que pensem que hem de continuar fent aquests esforços, s'han de dedicar totes les polítiques públiques a aquesta tasca de prevenció.

El primer punt és una mica ampli, no podem entrar molt en detall, però evidentment hi estem absolutament d'acord. Però sí, fer, explicar una mica que des de la conselleria de Treball i Afers Socials també, i d'altres conselleries, s'està treballant seriosament amb mesures en LGTBI; s'ha fet un esforç importantíssim, posant en funcionament serveis d'atenció integral a aquests tipus de col·lectius, a aquestes persones –és la número 71 al territori. En el tema entre homes i dones, sobretot a nivell empresarial, s'està lluitant molt pels plans d'igualtat a les empreses, per lluitar contra les bretxes salarials i per la igualtat d'oportunitats per a tothom, i es continuarà, sense cap mena de dubte, perquè és, per nosaltres, importantíssima, la preservació dels drets civils, socials i polítics de totes les persones.

Per tant, vagi per endavant el nostre suport a aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, a l'altre grup que ha presentat esmenes, que és el Grup Republicà. I en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Bernat Solé.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup Republicà doncs, traslladar el ple suport a aquesta proposta de resolució, malgrat que en compartim el fons, probablement ens hagués agradat que s'hagués pogut aprofundir més i detallar més quin era l'objectiu o el camí a seguir. Però en tot cas, hi donem plenament suport. És evident que hi ha un revifament clar d'aquestes organitzacions i moviments d'extrema dreta, ho veiem dia rere dia en fets puntuals. De fet, estem parlant d'incidents i des del Grup Republicà clamem d'una vegada que deixem parlar del concepte «incidents» i comencem a parlar de delictes.

Traguem-nos una mica la mascareta del políticament correcte, i a allò que faci referència a fets d'extrema dreta, deixem de qualificar-los com a incidents, i parlem ja de delictes. Hem vist també, doncs, una actualització pel que fa als símbols, als conceptes i les dinàmiques d'aquests grups d'ultradreta, que fins ara vivien de la nostàlgia de fets antiquíssims, però que en aquests moments estan a ple ordre del dia. Per tant, per part del Grup Parlamentari Republicà, donar-hi suport, però mostrar la nostra preocupació en primer lloc, per una banda, per la institucionalització i normalització d'aquest discurs. Ho estem veient aquests dies, en un mateix jutjat, on un grup d'ultradreta, doncs, està traslladant missatges xenòfobs, missatges extremistes, en una de les cambres on s'haurien de preservar, precisament, aquests valors democràtics.

I, per altra banda, la preocupació de que en aquests moments, doncs, hi ha governs..., partits, formacions polítiques, partits polítics que al faristol s'erigeixen com els màxims garants dels valors democràtics, que en campanya electoral denuncien aquests posicionaments polítics, però que, per altra banda, per accedir als governs

–i en aquest cas, al Govern d'Andalusia– són còmplices d'aquesta situació present, i, evidentment, responsables de les conseqüències que això pugui tenir en un futur. Es demana en aquesta proposta de resolució mesures per part del Govern de la Generalitat; la companya de Junts per Catalunya ha fet referència a aquelles accions que s'estan duent a terme, simplement afegiria l'anunci del conseller Bargalló, l'altre dia, en seu parlamentària, d'aquest pla de xoc contra qualsevol tipus de violència en centres educatius.

I, finalment, doncs, exigir al futur Govern de l'Estat la lluita frontal contra l'eradicació d'aquest fenomen, d'aquests moviments extremistes. El Govern que hi ha hagut fins ara ha tingut oportunitat de tancar carpetes fosques, com era l'exhumació del dictador, o la restitució completa del Valle de los Caídos, i no s'ha fet. Per tant, exigim al futur Govern de l'Estat que actuï en conseqüència. Fer front a l'amenaça d'aquest front de dretes, que sembla ser que pugui arribar a planar, i sobretot, doncs, posar confiança en que la majoria de la societat tingui aquest esperit democràtic, i que aquest esperit democràtic s'imposi per sobre d'aquests partits amb discursos extremistes o d'aquells partits que, a dia d'avui, ja tenen la rúbrica posada per aquest futur Govern de dretes a l'Estat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, a la resta de grups parlamentaris i, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. Bé, en primer lloc, vull deixar clar que el nostre grup també votarà a favor d'aquesta proposta de resolució, tant al punt primer com al punt segon. Però considerem que és una formulació, en tots els punts, incompleta, asimètrica i una mica desmemoriada. Ho diem en el sentit que, efectivament, compartim l'anàlisi que es fa en l'exposició de motius, però considerem que deixa de banda una part important, substancial, que potser no interessa tant el grup proponent, que és que..., fins i tot podríem posar com a cita d'autoritat el senyor..., el president del Govern d'Espanya, el senyor Pedro Sánchez, que quatre dies abans de considerar que els seus socis parlamentaris havien de ser els partits separatistes, va titllar el senyor Torra, l'actual president de la Generalitat de «el Le Pen de la política espanyola.»

Per tant, quan el Partit dels Socialistes de Catalunya diu que «l'emergència de l'extrema dreta a Espanya és un fenomen molt nou», que apareix..., el situa molt clarament l'any 2018, jo els diria que fins i tot el senyor Pedro Sánchez abans de la seva última..., o del seu darrer gir ideològic o de la seva última mutació ideològica, va dir exactament això sobre el senyor Torra, que era «el Le Pen de la política espanyola.» Des d'aquest punt de vista, jo em pregunto si després de pactar amb ell la governabilitat d'Espanya, aquesta proposta de resolució l'aplicaria també al senyor Torra i els seus socis, que diuen coses com que «la nació corre el risc de diluir-se com un sucret davant de l'allau immigratori, de l'espoli fiscal...», diguem-ne, una còpia de «l'Espanya ens roba», un discurs molt progressista, molt modern i molt respectuós amb la llibertat i amb la igualtat. Jo..., la pregunta fonamental és, bàsicament, considerar o fer una consideració sobre l'aplicació d'aquesta proposta de resolució a altres partits que, efectivament, defensant el nativisme, l'etnonacionalisme i la xenofòbia, com és un partit que fa president algú com el senyor Torra, que ha dit coses com que «els espanyols som bèsties tarades amb forma humana».

Jo crec que, des d'aquest punt de vista, aquesta proposta és clarament incompleta i vull recordar que, fins i tot, al poble del diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, d'on ell és alcalde, es van penjar ninots de constitucionalistes d'un pont. Si aquestes actituds no són d'etnonacionalisme, de nativisme i de xenofòbia, a mi que

m'ho expliquin. Per tant, d'acord amb la proposta de resolució, però creiem que és incompleta, asimètrica i desmemoriada.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. Passaríem, doncs, la paraula al Subgrup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, malauradament, tant a casa nostra com al conjunt del planeta, sexisme, racisme, xenofòbia, islamofòbia, masclisme, estan de moda. Són conceptes, ideologies i projectes polítics que estan en expansió. Nosaltres sabem, perfectament, les conseqüències d'aquest tipus de propostes polítiques, ens va comportar un cop d'Estat; un cop d'Estat feixista, l'any 36, i quaranta anys de foscor. Per tant, sabem perfectament quines són les conseqüències d'aquests projectes polítics, i quines són les conseqüències de deixar-los camp lliure per a la seva actuació. Són conceptes, a més, que van actualment, i de forma molt evident, lligats a un determinat concepte d'Espanya i de l'Estat espanyol, com ha citat un dels diputats que m'ha precedit en la paraula.

Avui, veiem assegut a la taula del Tribunal Suprem un partit nazi, d'extrema dreta. Vostès s'imaginin, Alemanya, en un judici polític, assegut a la taula del tribunal un partit d'extrema dreta? Oi que no? Doncs això demostra l'anomalia democràtica en la qual es mou actualment l'Estat espanyol. Pensin vostès que, actualment, hi haurà una o més generacions d'infants que, probablement, s'educaran en un context de normalització de l'existència de l'extrema dreta. S'imaginin, vostès, als anys vuitanta, aquest context de normalització de l'existència del nazisme i de l'extrema dreta?

I és per això que nosaltres considerem que cal posar murs a l'expansió del feixisme i del nazisme; que cal un ampli front català en el conjunt de l'Estat i a nivell internacional, contra el feixisme. I en aquest sentit, considerem que la proposta de resolució que se'ns presenta és un gra de sorra, que contribueix a la construcció d'aquest mur. I per això hi votarem a favor, no sense –i per acabar, president– i amb relació a les reflexions anteriors, també constatar la nostra discrepància o algunes discrepàncies amb la política del Govern de la Generalitat pel que fa a aquesta problemàtica. És un debat que hem tingut en diverses ocasions l'oportunitat de tenir, en comissió o en el Plenari.

Nosaltres, considerem que el Govern de la Generalitat, des d'un punt de vista de política d'interior, de seguretat, d'ordre públic, està donant carta de llibertat a la lliure expressió de l'extrema dreta en el nostre espai públic. I això es paga molt car, es paga molt car precisament amb la conseqüència de tots aquests fenòmens que jo abans feia esment. I a més, amb la conseqüència que, sistemàticament, qui rep la repressió no és el feixisme, sinó el moviment antifeixista. I jo crec que si no corregim aquesta trajectòria, en pagarem les conseqüències aviat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, passo la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Pel que fa a l'esmena que presenten el Grup Parlamentari Republicà i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és veritat que no hem tingut ocasió de debatre'n prèviament. El que ens proposen és, diguem, un reconeixement més explícit que el Govern de la Generalitat ja ha fet esforços per combatre aquestes idees. Nosaltres..., vull subratllar que ni en la redacció ni de manera implícita hem

dit que el Govern de la Generalitat –ni aquest ni governs anteriors– no hagin fet campanyes de sensibilització, que no hagin endegat polítiques per tractar de combatre aquestes idees. De fet, quan algú fa una crida a augmentar els esforços, hi ha un reconeixement implícit que n’hi ha hagut, d’esforços.

Una altra cosa és que a la vista del creixement d’aquestes opcions i del ressò mediàtic que assoleixen, de la seva capacitat d’usar les xarxes socials per arribar directament a molts ciutadans i ciutadanes, doncs, aquests esforços necessitin, diguem-ne, algun tipus de revisió, d’increment, que és el que nosaltres demanàvem. És per aquest motiu que nosaltres, refusem l’esmena, però en el benentès que el que l’esmena vol introduir és quelcom que nosaltres considerem inclòs en el text que presentem. Tanmateix, el Grup de Ciutadans ha usat, en la seva argumentació, diguem-ne, un recurs que jo considero poc adient i que, certament, no em sembla raonable, diguem-ne. I ho dic de manera molt respectuosa, eh? Perquè adreça cap al grup que proposa la iniciativa una sèrie de retrets sobre idees i conceptes expressats per un líder d’un altre grup que no és el nostre.

Si hi ha alguna cosa que és diametralment oposada a la mateixa idea nacionalista, i encara més a l’etnonacionalisme, és el federalisme. És a dir, no pot haver-hi, diguem-ne, en el marc de les idees, res de més oposat.

El president

Senyor diputat; diputat, està en...

Ferran Pedret i Santos

Contràriament al que semblen pensar alguns, que pensen que el que més s’hi oposa és un nacionalisme de signe invers, o amb una altra identitat de referència. Això sí que està bastant més a prop del que vostès critiquen en el senyor Torra, que no pas el federalisme que defensa el meu grup.

El president

Entenc que rebutja l’esmena? (*Veus de fons. Bernat Solé i Barril demana per parlar.*) Senyor Solé...

Bernat Solé i Barril

Sí, per una al·lusió, molt breument.

El president

Trenta segons.

Bernat Solé i Barril

M’ha semblat entendre –i si no és així, ja ho corroborarà l’acta de la comissió, però– que el diputat de Ciutadans relacionava el concepte de xenofòbia amb els partits que han donat suport al Govern o al president Torra. Si és així, demano que es retiri aquesta associació.

El president

(*Teresa Pallarès Piqué demana per parlar.*) Senyora Pallarès...

Teresa Pallarès Piqué

Bé, una miqueta també, en la mateixa línia, i afectats també més directament. Entenem que l’associació que ha fet en el tema de la xenofòbia, tant als partits que donen suport, com a nosaltres mateixos, en la figura del president Torra, crec que és un tema que s’hauria de retirar i s’hauria de matisar molt més, o ens expliqui com ha fet aquesta associació. Perquè nosaltres, evidentment, no hi estem en absolut d’acord.

El president

(*Ignacio Martín Blanco demana per parlar.*) Diputat, vol atendre la petició que li han fet?

Ignacio Martín Blanco

Vull fer un comentari sobre la petició que fan.

El president

Endavant.

Ignacio Martín Blanco

El que és evident és que, de la literalitat dels textos de l'actual president de la Generalitat, se n'extrau..., i no ho dic jo, sinó que ho diu el Parlament Europeu, tots els grups del Parlament Europeu, els principals grups del Parlament Europeu diuen que els textos, els articles del senyor Torra, quan parla dels espanyols i dels castellano-parlants com a bèsties tarades amb forma humana; quan parla del perill que corre la nació de quedar diluïda, tenallada per l'allau immigratòria i pel monstruós espoli fiscal; el Parlament Europeu, els principals grups del Parlament Europeu han considerat que això és una mostra de xenofòbia i de racisme.

Per tant, en el context d'una proposta de resolució que parla d'elements o de termes com nativisme o com a etnonacionalisme, em sembla que, per contextualitzar-ho millor, de quin és el fenomen que hi ha a Espanya, considerem que el cas del senyor Torra, efectivament, amb els seus textos, lligant-ho amb el que diuen els principals partits del Parlament Europeu, considerem que, efectivament, són mostres de xenofòbia, de racisme i d'etnonacionalisme. Em refermo en les meves paraules, efectivament. *(Veus de fons.)* En absolut.

El president

Gràcies, diputat *(Bernat Solé i Barril demana per parlar.)* Senyor Solé...

Bernat Solé i Barril

Reitero la petició. Jo no he parlat del president, jo he parlat dels grups parlamentaris que donen suport al president. Si vostè ha fet l'associació del concepte «xenofòbia» amb els grups que donen suport al president, demano que es retiri.

El president

Senyor Martín...

Ignacio Martín Blanco

Bé, doncs..., la qüestió és fàcil. Fonamentalment, qui investeix president, qui dona suport al senyor Torra per ser president de la Generalitat –i sinó, que retirin el seu suport al senyor Torra– són aquests grups, el Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya. Jo he parlat amb precisió i sinó, mireu l'acta; he parlat del senyor Torra i dels grups que li donen suport, que donen suport a una persona que diu aquestes coses. Per tant, crec que he estat molt precís en el que deia.

El president

Molt bé, diputat. *(Teresa Pallarès Piqué demana per parlar.)* Senyora Pallarès, per què em demana la paraula?

Teresa Pallarès Piqué

Per al·lusions.

El president

Endavant.

Teresa Pallarès Piqué

Volíem concretar que si vostè no retira i es referma en aquesta posició, per part nostra voldríem que constés en acta el nostre rebuig a aquestes declaracions, i que ho elevarem a consideració de la Mesa. Una queixa formal.

El president

Molt bé, així constarà en l'acta.

Passaríem, doncs, a la votació del punt 3 de l'ordre del dia.
Vots a favor?
S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'ús indegut dels símbols de la Generalitat
250-00602/12

Passaríem, doncs, al punt 4 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'ús indegut dels símbols de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, nosaltres portem avui una proposta de resolució, precisament, perquè ens preocupa un fenomen paradoxal que es dona a Catalunya en els darrers temps, que és precisament el fet que les institucions que són de tots, les institucions de la Generalitat, Parlament, Govern, etcètera, estan atapeïdes de simbologia partidista, ja siguin llaços grocs, ja siguin estelades, tant a la façana de la Generalitat, com fins i tot a la façana de l'Ajuntament de Barcelona o altres ajuntaments. Els partits separatistes, i fins i tot, també els Comuns, fan servir –i posen en les institucions de tots– simbologia que és una simbologia de part.

Darrerament, hem vist com la Junta Electoral Central ho deixava ben clar i donava un termini de quaranta-vuit hores al president de la Generalitat per restablir la normalitat institucional a les institucions catalanes. Aquest fenomen es dona, precisament, en paral·lel a un altre, que..., diguem-ne, de sentit contrari: resulta que un seguit d'institucions, d'entitats més que institucions, o «xiringuitos» podríem anomenar-los, creats *ad hoc* pels partits separatistes, amb una mena d'entramat institucional, al marge del que és la institucionalitat deliberativa de Catalunya, han creat tot un seguit d'ens privats, d'àmbit privat, en què es fan servir els símbols oficials de la Generalitat, que representen el conjunt dels catalans. No ens sembla lògic que hi hagi una utilització partidària, tan clarament partidista, dels símbols oficials de la Generalitat, i considerem que el Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat haurien d'estar compromesos, precisament, amb la representativitat del conjunt dels ciutadans de Catalunya.

Perquè no oblidem que aquests símbols el que fan és projectar la imatge, l'opinió, la posició a la resta d'Espanya i fins i tot al conjunt del panorama internacional de les institucions catalanes. I les opinions que es fan servir en aquestes pàgines web o en aquestes pàgines de Twitter són, en definitiva, l'opinió del conjunt de la ciutadania de Catalunya i no es poden circumscriure a l'activitat de –per descomptat– persones que estan pròfugues de la justícia, o en qualsevol cas, d'un ens privat. Doncs bé, aquestes marques i símbols de la Generalitat estan protegits contra qualsevol ús indegut o apropiació per part de tercers, i la normativa aplicable a Catalunya no permet que els signes distintius de la Generalitat de Catalunya puguin ser utilitzats per cap ens públic o privat, aliè a les institucions pròpies de l'autogovern de Catalunya.

Els partits nacionalistes estan tan convençuts que la Generalitat els pertany i que la resta de ciutadans de Catalunya hem d'acceptar mansament que poden fer el que els doni la gana amb els símbols de les institucions de tots, que consideren que això és el més normal del món. Per això, nosaltres, des del nostre grup parlamentari, vam presentar una pregunta perquè el Departament de la Vicepresidència ens digués si hi havia hagut alguna autorització perquè la pàgina web amb el nom de «Govern a l'exili» i altres, com el compte de Twitter de l'anomenat «Consell de la República», fessin servir els símbols oficials de la Generalitat. I ens van dir que no. Doncs bé, el que nosaltres demanem amb aquesta proposta de resolució és bàsicament que es compleixi la legislació, la legalitat, en aquests termes, en aquests aspectes.

I demanem que es posin en marxa totes les accions necessàries des del Govern, perquè aquest ús indegut dels símbols de la Generalitat, que, hi insisteixo, representen el conjunt dels catalans, deixi de produir-se i que es retorni a la normalitat, tant des del punt de vista de la utilització de símbols de tots per part d'ens privats, com també en el sentit contrari, per la utilització partidista de símbols en façanes o en edificis públics.

I aquest és l'esperit que informa aquesta proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Provaré de ser breu, no és que sigui la meva especialitat, però..., nosaltres vam presentar i es va debatre –fa relativament poc– una iniciativa parlamentària, una proposta de resolució que es va debatre en aquesta comissió, que, a grans trets, plantejava el mateix problema. És a dir, hi ha hagut una sèrie de, diguem-ne, grups; a vegades en forma d'entitat o associació, a vegades –suposem–, impulsat a títol individual per una persona o per grups de persones no formalment inscrits enlloc, que han estat emprant –ara amb menys intensitat, perquè fa uns mesos era pitjor la situació, però l'han estat emprant– la imatge corporativa de la Generalitat de Catalunya, incloent-hi, diguem-ne, els codis de colors, les tipografies, els símbols, els escuts, el segell de la Generalitat, etcètera. I denominacions que podien portar a equívoc, fent-se passar, en realitat, per òrgans que d'alguna manera pretenien exercir alguna mena de representativitat de la ciutadania de Catalunya o, diguem-ne, pretenent ser una mena de perfil institucional d'algun ens que, d'alguna manera, exercia alguna potestat executiva sobre el conjunt de la ciutadania de Catalunya.

A nosaltres ens sembla greu que això hagi estat així, i ens sembla greu que per part del Govern de la Generalitat no s'hagi actuat per prevenir o perseguir l'ús il·lícit dels seus símbols i que no s'actui per tractar de protegir el conjunt de les institucions de la Generalitat de Catalunya, incloent-hi el Parlament, però també, evidentment, el Govern i el seu president, d'un intent clar de –diguem-ne– fer-se passar per aquest conjunt d'institucions. O almenys produir un equívoc al respecte. Estic absolutament convençut que si es tractés, diguem-ne, d'alguna fira o empresa que hagués decidit usar símbols de la Generalitat, de manera que no estigués autoritzada, com tants d'altres ajuntaments han fet en altres ocasions, s'hagués actuat, s'hagués exigít la retirada dels símbols; s'hagués actuat administrativament, com correspongués, que la veritat és que jo no conec els procediments específics per a la protecció d'aquests símbols, denominacions, imatge gràfica, etcètera, però estic convençut que n'hi ha.

Així que aquest és un problema, que s'ha plantejat, que segueix encara vigent, encara que sigui amb una menor intensitat i que, a més, hem de dir que el Govern de la Generalitat, no només no ha actuat, sinó que quan ha actuat, d'alguna manera, més aviat ha estat, diguem..., no diré subordinant-se obertament, però sí en oberta col·laboració amb aquests grups, organismes i persones que, d'alguna manera, han pretès ser el Govern de la Generalitat o alguna mena d'instància assembleària representativa del conjunt de la ciutadania de Catalunya, quan clarament no ho són. I vull advertir, com a darrer argument, que la qüestió de les institucions i la seva relació amb el consens democràtic, que ens permet conviure de manera raonable, és una qüestió que pot semblar aquí anecdòtica, perquè estem parlant de símbols, però que no és menor.

És a dir, el consens democràtic és relativament fràgil i depèn de que una àmplia majoria de la ciutadania reconegui que les seves institucions són, a la vegada, legítimes i representatives. Si algú, des de fora de les institucions de la Generalitat, pretén tenir algun tipus de representativitat i de legitimitat, i això –des del Govern de la Generalitat– no es discuteix, sinó que s'anima, es pot produir, efectivament, una fractura –ara sí– entre ciutadans i ciutadanes de Catalunya, una part dels quals consideri que, efectivament, aquelles pseudoinstitucions són legítimes i representatives, i d'altres que considerin que no, que les que ho són, són les que dimanen de la Constitució i de l'Estatut. I això, jo crec que és una situació que, qualsevol governant responsable, sigui quin sigui el seu projecte polític, hauria de tractar d'evitar.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, la paraula al Subgrup Parlamentari Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, nosaltres considerem que la llibertat d'expressió és un dret civil, és un dret polític, un dret humà, fonamental. Que nosaltres, val a dir –i connecto amb la discussió anterior– considerem que ha de ser, efectivament, restringit en els casos de sexisme, de racisme, de xenofòbia, d'homofòbia, és a dir, en tot allò que significa un atac frontal als drets humans. En aquests casos sí que considerem que ha d'haver-hi una restricció de la lliure expressió d'aquests valors i projectes en l'espai públic, però no pas en la resta.

I considerem també que l'espai públic no és neutre, ni mai ho ha estat, ni mai ho serà. I les institucions formen part d'aquest espai públic, d'aquest territori públic. La neutralitat no existeix, el que hi ha, en cada moment, és el resultat d'una determinada disputa, pugna, correlació de forces, entre diferents símbols que expressen diferents posicionaments culturals, socials, polítics o econòmics en la nostra societat. Per tant, la neutralitat no existeix. És, en cada moment, la conseqüència d'una batalla, una disputa simbòlica, tan real com legítima. I els posaré un exemple: avui, per més de dos milions de persones, com a mínim, ni la imatge del rei ni la bandera espanyola ens representen. No són símbols de consens, no són símbols compartits, eh? Quina és la diferència? Que tenen al darrere el monopoli de la força de l'Estat.

Aquesta és la única diferència, eh? I com que nosaltres no estem a favor de la raó de la força, sinó de la força de la raó, el que considerem és que el debat ha de ser lliure i obert, i, per tant, l'espai públic –incloses les institucions– han de ser un territori on aquesta llibertat d'expressió i on aquest debat públic es doni amb plena llibertat.

Per tant, òbviament, no votarem a favor d'aquesta proposta de resolució i volem aprofitar l'avinentesa per dir aquí allò que ja hem dit públicament, i és que, en conseqüència, demanem al Govern de la Generalitat que no obeeixi les instruccions que darrerament li han arribat per tal de retirar els símbols de les institucions amb motiu de la campanya electoral. Perquè això seria acceptar la raó de la força, per sobre de la llibertat d'expressió.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Passaríem al Grup Parlamentari Republicà, i en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, em sembla que passem del monotema al *déjà vu*, directament. I com ja els vam dir, la marca Generalitat de Catalunya està registrada pel Departament de la Presidència davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, i les funcions de vigilància de la marca «Generalitat de Catalunya» ens porten a posar damunt la taula que no hi ha hagut cap incidència destacable en aquest sentit.

Imagino que són conscients de la situació d'anormalitat que vivim, amb el Govern a la presó o a l'exili, amb un judici a la democràcia que persegueix allò que, des del 2005 no és delictes –vam votar i no és delictes–, amb uns grups polítics perseguint llaços grocs per amagar la repressió, amb la presidenta Forcadell asseguda al banc dels acusats per haver permès el debat parlamentari.

I amb tot això, a Ciutadans el que els preocupa són els problemes reals de la ciutadania, és a dir, la utilització d'uns suposats logotips. De fet, els preocupa tant que han anat fins a Waterloo a dir-li al president Puigdemont. Mirin, aquest grup parlamentari, preocupat per la transparència, per l'accés a la informació per part de la ciutadania, i pel bon govern, seguirà al costat d'aquells que es preocupen pels problemes reals de la gent. En definitiva, per un país d'oportunitats, que vol construir. Un país, per cert, que no vol que un bus de l'extrema dreta passegi pels seus carrers i aprofito per si volen condemnar-ho. Si la seva proposta és la de confrontar, la de perseguir logos i tuits, i la de fer 1.500 quilòmetres per trobar una porta oberta i no entrar-hi, ja els anunciem que nosaltres seguirem preocupant-nos pel bon govern en els temes socials i instant el Govern a fer control adient en l'ús de la comunicació, com s'ha anat fent.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé, nosaltres dir que, a la última CAI, del 13 de febrer, hi havia una proposta de resolució del Grup Socialista, que anava dels mateixos termes. Per tant, nosaltres, com que no tenim per què aguantar insults de xenofòbia de partits que pacten i es fotografien amb l'extrema dreta, ens remetrem al cent per cent i la literalitat de l'exposició del nostre grup, que vam fer en aquella proposta de resolució i que va fer el diputat Josep Costa, que contestaria la mateixa literal a aquesta del Grup de Ciutadans. Val a dir, que la llibertat d'expressió no es suspèn ni per campanya electoral, ni per res. I, per tant, nosaltres aquí no participarem més d'aquest debat.

El president

Gràcies, diputat.

Passaríem, doncs, a les votacions.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

No hi ha abstencions. *(Pausa.)*

Me sembla que hi ha hagut un problema amb el micro..., quedaria, doncs, rebutjada per 8 vots a favor i 11 vots en contra.

Proposta de resolució sobre la celebració del vuitantè aniversari de la Retirada

250-00604/12

Passaríem, doncs, al punt 5 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la celebració del vuitantè aniversari de la Retirada, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. El cert és que aquesta és una de les ocasions en que els temps parlamentaris dificulten que les propostes de resolució es discuteixin en el moment en què poden ser més útils. Però, en qualsevol cas, penso que, com estiguem...,

en tradició amb les commemoracions dels aniversaris d'esdeveniments històrics, es considera sempre que, diguem-ne, el vuitantè aniversari de quelcom, o el centenari de quelcom, és celebra tot l'any en què això es va produir, doncs, encara podem acabar de trobar-li alguna utilitat al que plantejàvem.

Nosaltres el que demanàvem en aquesta proposta de resolució és que, en el marc dels actes de commemoració dels vuitanta anys de la Guerra Civil espanyola, que la Generalitat de Catalunya, efectivament, va endegar ja en la legislatura anterior i que ha tingut continuïtat en la present, es fes un major esforç. Per tant –novament i lligant amb un debat que teníem anteriorment–, no estem dient que no se n'hagin fet, sinó que demanàvem un major esforç per a la difusió d'un dels esdeveniments –diguem-ne darrers– de la Guerra Civil que, tot i coneguts, òbviament, i estudiats per la historiografia, segurament, no han rebut tota l'atenció que caldria per part de l'opinió pública en general. I, en canvi, constitueix un dels grans desastres socials, polítics, econòmics, culturals en la vida de Catalunya i, en aquest cas, del conjunt d'Espanya, que és la necessària commemoració de la Retirada i de l'exili republicà del 1939, en el qual sovint es destaca la presència d'una bona part de la intel·lectualitat del país, i crec que és bo recordar-ho i és bo destacar-ho, però en el que a vegades també s'oblida com es van escapar les organitzacions sindicals i polítiques de la classe treballadora del país i com moltíssims professionals també van haver d'exiliar-se i això va, diguem-ne, empobrir moltíssim la Catalunya de postguerra, l'Espanya de postguerra. I l'enorme sacrifici que molta d'aquesta gent va fer, malgrat el maltractament –que crec que obertament podem dir-ho així– que van rebre per part de les autoritats franceses primer; després, evidentment, de la França de Vichy i del règim nazi, incorporant-se molts d'ells a les xarxes de resistència antifeixista i contra l'ocupació nazi a França mateix o incorporant-se a les tropes aliades en diversos moments de la contesa, participant en sabotatges, ajudant a l'evasió de jueus perseguits pel règim nazi, i tantes altres històries que donen per..., vaja, per estar-ne parlant molta més estona de la que jo dispo.

Aleshores, el que nosaltres demanàvem era que hi hagués un acte commemoratiu específic del vuitantè aniversari de la Retirada, un acte de reconeixement del cost humà de l'exili republicà i del seu impacte sobre la societat catalana i del patiment que moltes d'aquestes persones van sofrir, especialment si..., no en menystinc cap altra, però especialment les persones que després es van veure internades en camps de concentració del règim nazi, com Dachau o Mauthausen i d'altres, Ravensbrück, per exemple, i que s'incrementessin els esforços per difondre les exposicions i les activitats del Museu Memorial de l'Exili, de la Jonquera, que és un gran museu, però preferiria acabar el tema...

El president

Demanaria silenci, si us plau.

Ferran Pedret i Santos

Acabo de seguida..., creiem que val la pena una major difusió de les exposicions i activitats que s'organitzen des d'allà per donar a conèixer les rutes senyalitzades de la Retirada i dels camins de l'exili i els espais de memòria transfronterers, perquè n'hi ha, en aquest costat del Pirineu, però també de l'altre, no?

I això és en el fons el que demanàvem. Pensem que algunes activitats ja s'han dut a terme en el temps en què això ha estat en tràmit, però que tot i així, segueix tenint un sentit demanar un increment dels esforços.

El president

Moltes gràcies, diputat. En aquesta proposta de resolució s'han presentat esmenes i començaríem pel primer grup, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé; gràcies, president. Bé, nosaltres, com molt bé ha comentat, vam fer una esmena, en la qual, doncs, hi ha una proposta de transacció del Grup Socialista, en la qual, doncs, diem de: «continuar difonent, amb el compromís d'incrementar els esforços per difondre les exposicions i activitats del Museu del Memorial de l'Exili, situat a la ciutat de la Jonquera.» Per tant, ampliar el punt número 2, fent bàsicament èmfasi en què compartim el tarannà d'aquesta proposta de resolució. Entenem que els temes de memòria i de record, doncs, a vegades és molt difícil quantificar quants actes has de fer perquè realment saciï, diguem-ne, l'objectiu pel qual es fan els actes de commemoració.

Però, per tant, com que aquí hi ha un desglossament d'activitats, actes, exposicions, commemoracions, actes institucionals, presència institucional, professors, intel·lectuals, alumnat, comunitat educativa..., i un llarg etcètera de moltes actuacions, ens semblava més adequat el fet de dir «continuar difonent»..., el concepte «continuar» dona un principi, diguem-ne, temporal, que ens transporta a trànsit en el qual si guin vuitanta, quan fem noranta, quan se faci el centenari o quan se faci..., dona un trànsit de continuïtat en la memòria i en el no oblit d'aquests fets. Per tant, el que s'articula aquí és una proposta de 360 graus a nivell de commemoració d'aquests vuitanta anys.

Una altra cosa que volíem comentar també era l'important..., el tema de l'impuls de la cooperació en aquest espai català transfronterer, per tal de potenciar també el turisme de la memòria. Pensem que és imprescindible, en els nous temps, també buscar noves estratègies per tal que diferents agents, de manera molt transversal, puguin articular aquestes accions transfrontereres al nostre país. Per fer això, eh?, per potenciar aquest grup de treball, que treballi per a això, per obtenir recursos i per poder difondre, en aquest cas, la memòria.

També dir que, com s'ha dit al principi, el fet que aquesta proposta de resolució es presentés al mes de gener, prèvia al que seria l'inici d'aquests actes, doncs, ja ha portat a que ja hi hagi un recull de feina feta, a partir del mes de la presentació d'aquesta proposta de resolució. En qualsevol cas, destacar també l'ampli ventall d'activitats: concerts, conferències, debats, sortides commemoratives, etcètera, que s'estan preparant de cara al primer semestre i de cara, també, al que seria el segon semestre del 2019.

Per tant, sense més, manifestar, doncs, el nostre suport a aquesta proposta de resolució i havent acceptat, doncs, aquesta transacció que pactem també amb el Grup Republicà.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El segon grup que ha presentat esmenes és el Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Afegir i complementar, doncs, el que ja comentava el diputat de Junts per Catalunya. En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General de Memòria Democràtica, amb el Memorial Democràtic, i el Museu Memorial de l'Exili, el Mume, ja té previst..., ja ha realitzat moltes activitats en referència amb aquest vuitantè aniversari. Per tant, entenem –com feia l'exposició del senyor Pedret– que probablement la veiem una mica després d'aquest acte, però que sí que es pot demostrar ja amb fets que la línia d'actuació és comuna i l'interès que aquest esdeveniment es posi en cert valor, com ja feia la Generalitat, quan el 3 de febrer del 2017 va instituir que el 5 de febrer, cada any, es celebrés el Dia Nacional de l'Exili i la Deportació.

Es tracta d'una data commemorativa, que entenem que és molt significativa, de la història recent al nostre país, ja que es pot considerar com una data vinculada a la generació de consciència crítica i sensibilitat humanitària, atès que els exilis i els

desplaçaments forçosos de població són un dels problemes que més reptes suposen en l'actualitat internacional. I tanmateix, també en una situació com la que estem vivint actualment, que ens posa..., que ens fa molt propers al que significa l'exili forçat i que ens retorna a passats obscurs que ens hagués agradat no tornar-los a viure. Per tant, sí que es posa molt d'èmfasi i l'objectiu és –penso que compartit– que s'augmenti, doncs, aquesta intenció de fer-ne pedagogia.

També fer esment que, dintre dels actes que s'han dut a terme, un d'aquests ha sigut a la Jonquera, on s'ha celebrat el desè aniversari del Mume, que es va esdevenir, però, l'any passat, i que no es va poder commemorar per un d'aquests efectes negatius del 155, que ho va bloquejar tot.

Parlàvem d'aquesta mirada de futur, d'aquests objectius a mitjà termini en l'impuls de la cooperació en l'espai català transfronterer, que, més enllà de fer palès aquest turisme de memòria i tenir-lo present en qualsevol moment..., també amb el valor pedagògic i de difusió per ser conscients d'on venim, perquè, realment, hi ha d'haver la consciència que no hi volem tornar.

Gràcies.

Puc afegir una cosa? Acabar, potser també, amb tota la presentació que ens feia el diputat Pedret..., que en aquest afany de restitució de molts aspectes negatius de la història de l'Estat espanyol, potser també els demanàriem aquest compromís amb que demanessin l'anul·lació del procés de Lluís Companys, que també està sobre la taula i, probablement, amb la implicació del seu partit en el Govern actual seria un pas definitiu, que també entenem que lligaria amb tot el que ens proposava vostè en la seva exposició.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passàriem, doncs, a la resta de grups parlamentaris, i en primer lloc, és el Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'illustre diputat Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, president. Bé, coincidim plenament en que aquests dies estem recordant, doncs, el veritable drama, diria jo, de la societat espanyola, que van patir el conjunt dels espanyols, al llarg del segle XX, el més important sens cap dubte. Per tant, estem parlant de memòria, estem parlant de reparació, una reparació que encara és incompleta, que ha estat, en algunes qüestions prou minsa, sobre les víctimes d'aquesta Guerra Civil. I estic..., estem, des del Grup Parlamentari de Ciutadans, totalment d'acord en que hem de mantenir la memòria, i aquesta memòria..., també defensem que sigui una memòria completa, no?

I hem de parlar, per suposat, d'aquesta Retirada, que a l'exposició de motius de la proposta de resolució es diu que un dels moments més dramàtics de la història moderna de Catalunya, hem de recordar que és un dels moments més dramàtics de la història moderna contemporània, d'Espanya i del conjunt d'Europa; és així. Hi havia moltíssims ciutadans –sobretot civils–, però també militars mobilitzats en aquesta guerra fratricida que es va patir a Espanya en la primera meitat del segle XX. I això, hem de recordar-ho, i hem de recordar aquestes víctimes de l'exili exterior, les hem de reparar i hem de recordar, també, les víctimes d'aquell exili interior, i d'aquella repressió que es va patir a l'interior. Jo voldria recordar també..., que costa molt parlar d'aquestes qüestions, però l'abril de l'any vinent...; perdó, l'abril d'enguany es compliran també vuitanta anys de l'afusellament del general Aranguren, que va ser una de les peces clau perquè el cop d'estat franquista no triomfés a Barcelona, i per tant, no triomfés a Catalunya i que la immensa majoria de la guarnició militar, d'una banda, però sobretot, dels cossos de seguretat, es mantinguessin fidels a la Segona República.

I l'any vinent, doncs, tindrem l'afusellament del coronel Escobar..., i hem de recordar, també, i escoltar –sobretot escoltar i fer escoltar les generacions actuals, els testimonis–, els pocs testimonis que encara queden dels que van patir en primera

persona l'exili, i també la vida en clandestinitat, no? Perquè jo, que al llarg dels anys que ja tinc, n'he escoltat més d'un, doncs, he de veure també el patiment d'aquesta gent d'haver tingut una vida absolutament trencada, seguint directrius polítiques i seguint propostes de tercers, però que ells havien de recolzar sí o sí, perquè aquestes són les males situacions, no?

Jo diria, per exemple, que el general Aranguren, doncs, tenia un fill que estava a l'altre bàndol i que va morir al front, no?, va morir concretament a Belchite. Per tant, aquesta era la realitat de l'Espanya dels trenta. I, malauradament, aquesta realitat, doncs, encara ens queda molt a parlar perquè no es pugui repetir de cap manera, no? A mi em deien, aquests testimonis, molts d'ells em deien: «No hi hauríem d'haver anat.» però hi van anar, perquè no tenien més remei, no?

Per tant, el que hem de recordar ara és la memòria d'aquesta gent que va patir en primera persona, i en la persona de molts de les seves persones..., dels seus familiars, doncs, aquesta situació de repressió, d'exili i molt sovint, de mort.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas a la paraula al Subgrup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, efectivament, el cop d'estat feixista del general Franco i la guerra en la que això va derivar, va afectar tothom, amb la diferència que després, alguns, els d'un bàndol, van ser enterrats amb honors, amb monuments; i altres encara esperen de rebre reconeixement i homenatge en els vorals de les carreteres. Per tant, òbviament, no podem equiparar ni posar en el mateix lloc els uns i els altres. En aquest sentit, nosaltres donarem suport a la proposta de resolució, que ens sembla pertinent, i ho farem també amb un especial record per l'actual exili polític a Ginebra, a Brussel·les, a Escòcia; i també per l'exili interior de la Tamara.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, donaria la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies. Pel que fa a l'esmena que presentaven conjuntament els grups que donen suport al Govern, nosaltres hem arribat a una transacció, gramaticalment una mica torturada, però que en tot cas, vol subratllar que, efectivament, el Govern de la Generalitat ha fet actes de commemoració i que el museu Memorial de l'Exili, efectivament, està dedicat específicament a això; difon les seves activitats...

El sentit del que nosaltres proposàvem, l'he intentat explicar en l'exposició inicial, és que pensem que aquest episodi, tot i que conegut, i tot i que darrerament, a més, vist com hi havia difusió a través dels mitjans de comunicació públic, de reportatges molt interessants al respecte, és encara potser un dels aspectes de la immediata postguerra del que el conjunt de l'opinió pública no acaba de tenir tots els detalls, no? I crec que, per qualsevol persona mínimament sensible, una visita a la Maternitat d'Elna, per posar un exemple, doncs, és molt il·lustrativa de les terribles condicions en les que molts dels nostres conciutadans i conciutadanes d'aleshores, van haver de viure, no? Perquè la Maternitat d'Elna, en fi..., no cal que els il·lustri, perquè segur que en són ben coneixedors, però és una resposta puntual, concreta, que va aconseguir salvar algunes criatures en un context en què en els camps d'Argelers i altres indrets hi havia una mortalitat infantil absolutament dramàtica, no? En que, fins i tot hi ha històries de mares que, recent parides ofegaven els fills a l'aigua perquè sa-

bien que sinó patirien molt morint de gana, no?, i de fred. És a dir, històries terribles, en les que no m'hi vull recrear perquè jo crec que tots plegats en som coneixedors.

Però el cert és que aquesta és la intenció: donar a conèixer millor el que va significar aquella època. Entre altres coses, com un dels mecanismes també de no repetició dels que sovint parlem. Pel que fa al darrer incís, que afegia el Grup Parlamentari Republicà, vostès potser són coneixedors –i si no els ho faig avinent– que el desembre de 2017 es va registrar, per part del Grup Parlamentari Socialista al Congrés dels Diputats, una proposta de reforma de la Llei 52/2007, de memòria històrica, eh?, per resumir-ho, que contenia diverses novetats, entre les quals, diguem, una explícita anul·lació del conjunt dels procediments, sancions, etcètera. Evidentment, inclòs el que afectava Companys i que, en tot cas, mentrestant, saben que el nostre grup i el seu han estat parlant de la qüestió, que s'ha avançat en la qüestió, que hi ha hagut actes de reconeixement, fins i tot molt recents, amb familiars del president Companys i que estic segur que s'avançarà, com es va fer en el Parlament de Catalunya, en l'explicitació de la radical injustícia i l'anul·lació del conjunt dels procediments i sancions.

I bé, en el fons, agrair al conjunt dels grups parlamentaris que siguem capaços de concitar amplis acords al voltant d'aquestes qüestions de memòria. No sempre ha estat fàcil, el Parlament de Catalunya en això ha estat pioner, ho ha estat en la darrera legislatura, en aconseguir unanimitat al voltant d'aquestes qüestions. I crec que això, no només indica, diguem-ne, que el treball en matèria de memòria històrica, doncs, va fent el seu fruit, sinó també hauria d'indicar el camí perquè això fos possible també en altres instàncies institucionals, no?, en el Congrés dels Diputats i en altres llocs on sovint ha estat molt difícil poder-se posar d'acord al voltant d'aquestes qüestions.

El president

Sí, diputat, li faria una proposta: ens farà aquesta transacció..., ens la fa per escrit i li donaria lectura? *(Ferran Pedret i Santos intervé sense fer ús del micròfon.)* Gràcies. *(Veus de fons.)*

El secretari farà lectura de com ha quedat la transacció? *(Veus de fons.)*

El secretari

«Esmena transaccional número 1; Grup Parlamentari Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà; Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, de modificació del punt 2.

»2. Continuar difonent, amb el compromís d'incrementar els esforços per difondre els esforços...» Uf. *(Ferran Pedret i Santos intervé sense fer ús del micròfon.)*

El secretari

Sí... *(Remor de veus.)*

El president

Diputat, si vol... *(Remor de veus.)* Diputat, si vol, li faig la proposta al revés, si li dona lectura vostè, ens donarem tots per assabentats. *(Remor de veus.)*

Ferran Pedret i Santos

Però que no s'entengui com el dubte de les capacitats de la Mesa. *(Rialles.)*

El president

No, no, no..., en cap moment. *(Rialles.)* Però com que el redactat comporta problemes, doncs, millor que sigui vostè.

Ferran Pedret i Santos

«Continuar difonent..., amb el compromís d'incrementar els esforços per difondre les exposicions i activitats del Museu Memorial de l'Exili, situat a la Jonquera, així com per donar a conèixer les rutes senyalitzades de la Retirada i els camins de l'exili i els espais de memòria transfronterers.»

El president

Moltes gràcies.

Passaríem, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència, sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià

354-00097/12

Passaríem, doncs, al punt 6 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Asser Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Sí; gràcies, president. Primer de tot, voldria fer-li una petició, que és defensar el punt 6 i el punt 8, que van sobre la mateixa qüestió i que són les dues sol·licituds que el meu grup defensa aquest matí. La defensa, la votació lògicament, s'haurà de fer per separat. Però en tot cas, estem parlant de dues sol·licituds, una de sessió informativa amb la consellera de Presidència i una altra, que és una compareixença de la secretària general del Departament de la Presidència, per tal que informin, en seu parlamentària davant d'aquesta comissió, sobre la concessió de subvencions a la entitat Acció Cultural del País Valencià.

Els he de dir que ens preocupa, i molt, que el Govern de la Generalitat estigui regalant diners públics, diners de tots i cadascun dels catalans, a una entitat que radica i desenvolupa la seva activitat a la Comunitat Valenciana. I diran vostès que aquesta és una pràctica prou habitual, que fa molts anys que la Generalitat de Catalunya subvenciona entitats radicades fora de Catalunya, que fa molts anys que la Generalitat de Catalunya subvenciona, per exemple, Acció Cultural del País Valencià; que ho ha fet amb governs de diferents colors; jo diria que de diferents colors sí, però amb el mateix capteniment, que ha estat la construcció d'uns suposats Països Catalans en base a una suposada, també, corona catalanoaragonesa, que defensen els qui proposen una..., precisament, no una corona, sinó una república totalitària de la postveritat.

Però, mirin, aquesta qüestió, la de subvencionar entitats d'expansió de nacionalisme i de foment del separatisme, en podríem parlar molt i a fons, però no és només això. La Generalitat de Catalunya ha donat al voltant de deu milions d'euros, si comptem des de l'any 2008, fins al 2017 –els darrers deu anys. Des de l'abril de 2018, el meu grup parlamentari està demanant informació sobre aquestes donacions, ens hem trobat amb el que esperàvem, sobretot opacitat i dilacions a l'hora de lliurar la documentació, la informació demanada. Hem demanat, fins i tot, empara a la Mesa del Parlament alguna vegada. Cap sorpresa amb això, però hem vist, amb la informació rebuda, que hi han irregularitats i, fins i tot, alguns indicis de possibles il·lícits penals.

Per tant, el primer de març, fa uns dies, vam presentar denúncia davant la Fiscalia Superior de Catalunya. Volem que el Govern expliqui al conjunt dels ciutadans de Catalunya, en seu parlamentària, per què està regant de milions aquesta entitat valenciana; per què està comprant, amb diners públics, amb els diners de tots, amb milions d'euros, l'edifici El Siglo, ara rebatejat «Octubre», al bell mig de València, de la ciutat de València. Per què està pagant el piset al senyor Eliseu Climent, i a la seva associació, al servei de l'expansió del separatisme català a la comunitat valenciana. Per què està regant de milions aquest «xiringuito» sense la concurrència pú-

blica obligada per llei? Volem que ens ho expliquin la consellera i la seva secretària general. Volem que ho expliquin al conjunt dels catalans i en seu parlamentària.

Per tant, demanem al Govern que sigui mínimament transparent. I demanem, també, als grups parlamentaris, que no serveixin de catifa a les possibles irregularitats del Govern. Demanem, doncs, que permetin, per una vegada, per un cop, que hi hagi transparència i que aquesta transparència la puguem veure tots en aquest Parlament. Per tant, els demano, per ambdues sol·licituds, el vot favorable.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Algun grup vol posicionar-se? (*Pausa.*)

Entenc que votarem per separat, primer el punt 6 i el punt 8, entenent que... (*Remor de veus.*)

Doncs passàriem a votació la sol·licitud de sessió informativa, al punt 6 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjada, per 8 vots a favor, i 11 vots en contra.

Sol·licitud de compareixença de la secretària general de la Presidència perquè informi sobre la concessió de subvencions a Acció Cultural del País Valencià

356-00363/12

I ara, passàriem a la votació, si em permeten, del punt 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjada per 8 vots a favor, i 11 vots en contra.

Sol·licitud de compareixença de Ricard Calvo perquè informi sobre les indicàries irregularitats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en la contractació pública que va esmentar l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies en la Comissió d'Afers Socials i Famílies el 19 de juliol de 2017

356-00324/12

Passarem al punt 7 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Ricard Calvo davant la Comissió d'Afers Institucionals, perquè informi sobre les indicàries irregularitats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència en la contractació pública que va esmentar l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies en la Comissió d'Afers Socials i Famílies el 19 de juliol de 2017, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Laura Vílchez.

Laura Vílchez Sánchez

Gracias, presidente. Sí, solicitamos la comparecencia del señor Ricard Calvo, porque consideramos oportuno y necesario que se aclaren los hechos que, presuntamente llevaron al cese del exdirector de la Dirección General de Atención a la Infancia i la Adolescencia.

Ciudadanos evidenció en su día, lo que la *consellera* Bassa negaba, y era como el señor Calvo firmaba de su puño y letra el visto bueno a contratos millonarios adjudicados a fundaciones que estaban vinculadas a su persona. Ciudadanos le mostró, le tuvo que mostrar a la propia *consellera* la documentación que ratificaba nuestra argumentación, y, por tanto, al Govern, tras esa demostración no le quedó más re-

medio que cesar al entonces director de la DGAIA. Solicitamos esta comparecencia, ya en la pasada legislatura, y horas antes de tener que intervenir se suspendió por indisposición del compareciente.

Tras varios intentos más, dos años después del cese, compareció el señor Calvo, ahora hace mes y medio, ante la Comisión de Afers Socials, para negar la mayor y, por lo que parece, volver a mentir sobre este asunto. Porque, además, se dio la curiosa circunstancia, ese día, que tras la comparecencia del señor Calvo, comparecieron los responsables del *departament*, el señor Ginesta y el señor Iglesias, para desmentirle, y, además, comunicarnos que la Generalitat se iba a personar como acusación particular en esta causa, que ya está en manos de la justicia.

Con lo cual, mintió la *consellera* Bassa; ahora parece que miente el señor Calvo, o bien mienten los responsables del *departament*. Y por todo esto, creemos que todo esto ya es motivo más que suficiente para volver a pedir la comparecencia del señor Calvo en esta comisión, en la Comisión de la CAI, para que conteste a todas las dudas que ya teníamos, a las que tenemos, y a todas las que nos creó en su comparecencia en la Comisión d'Afers sobre los procesos de contratación pública irregulares, en los que él estaba implicado.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun grup vol prendre alguna posició? (*Pausa.*)

Passaríem, doncs, a la votació de la sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 10 en contra i 2 abstencions.

(*Remor de veus.*)

Perdó, però em sembla que jo he emès..., repetim l'emissió del vot.

Ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 10 en contra i 2 abstencions.

(*Ferran Pedret i Santos demana per parlar.*) Per què em demana la paraula, senyor Pedret?

Ferran Pedret i Santos

Per fer una explicació de vot.

El president

Endavant.

Ferran Pedret i Santos

Que si hagués estat prou àgil, potser ho podia haver fet prèviament a la votació, però..., simplement, per dir que nosaltres ens hem abstingut, perquè entenem que es va substanciar ja una compareixença, en la que es van, diguem..., no sé si donar totes les explicacions necessàries, però sí que crec que, per part del departament, en una compareixença posterior a la del senyor Ricard Calvo, que vostès demanaven, va admetre que hi havia irregularitats.

I va dir que, des del departament, també es procuraria aprofundir en la investigació dels fets que, en tot cas, estan judicialitzats, no?

Per tant, és per això que nosaltres ens hem abstingut, en el benentès que ja hi ha hagut, diguem-ne, un reconeixement explícit que allà hi havia irregularitats.

El president

Gràcies, diputat. Sense cap més punt de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dotze del migdia.